

Det är frestande att spekulera över likheter och olikheter hos de båda krigsledarna och därmed också över orsakerna till att deras karriärer företer slående paralleller likaväl som bestämde skillnader. För Lloyd Georges del — och delvis för Churchills — finns en ny utgångspunkt i en nyss utkommen biografi, den bästa hitills (*Thomas Jones, Lloyd George*, Oxford University Press). Dessa frågor skall tas upp i en följande artikel.

HERBERT TINGSTEN

FN, Tyskland, Sverige

Sveriges förslag i Tysklandsfrågan i FN försvaras än en gång i Morgon-Tidningen. Det påpekas för det första att medan Economist utdömt det svenska förslaget och ansett det förklarligt blott om svenskarna missuppfattat hela läget, så har den socialistiska New Statesman, om också med stor tvekan, uttryckt ett visst gillande av Sveriges hållning. Det är ett dåligt försvar: medan Economist är världens kanske mest ansedda tidskrift, berömd för sin objektivitet, står New Statesman den tredje ståndpunkten så pass nära att dess vitsord snarast är komprometterande.

För det andra betonas att Dagens Nyheter — liksom Economist — framhåvt att västmakterna måste ha räknat med ett ryskt nej på beslutet om undersökningskommission. Naturligtvis; på den punkten är vi alla ense; även hr Undén har gjort samma självfallna reflexion. Vad saken gäller är om det svenska förslaget om förhandlingar ockupationsmakterna emellan hade större utsikter att främja fria val i Östtyskland och Tysklands återförening. Svaret är nej, och detta svar har givits över så gott som hela den fria världen; på grunder som inte angivits

och som torde vara för genomskinligt svaga för att fästa på papperet påstår den svenska utrikesledningen att dess förslag möjligen skulle ha medfört betvingande av det ryska motståndet — alltså att Stalin givit Sovjettyskland frihet. Det är på den punkten som Sveriges linje verkar inte diskutabel eller tvivelaktig i vanlig mening, utan rosenrasande.

Då västmakterna kräver en undersökningskommission utan att tro på positivt resultat, men väl för att enligt Economists ord "skingra en del naiva människors illusioner" har de därmed enligt vår mening handlat fullt korrekt. De skulle vara glada om det direkta syftet — fria val — nåddes, men de anser detta otänkbart. Saken förefaller inte svår att förstå, men en jämförelse kanske ändå kan vara till hjälp. Då vi begär att Morgon-Tidningen skall erkänna det sanninglösa och simpla i sina beskyllningar mot hr Bergvall och folkpartiet före 1948 års val har vi mikroskopiskt små förhoppningar om att detta skall ske. Men vi framställer kravet ändå, i god tro — ty vi skulle önska att det beviljades — och för att "skingra en del naiva människors illusioner".